

Vecka 43

Till jordens yttersta gräns

**Apostlagärningarna kapitel 10-11
Utan versindelning**

Centrumkyrkan Farsta

SÖNDAG

I Caesarea fanns en man som hette Cornelius, officer vid Italiska bataljonen. Han var from och gudfruktig liksom alla i hans hus, gav rikligt med allmosor till judarna och bad alltid till Gud. En dag på eftermiddagen såg han tydligt i en syn hur en ängel från Gud kom in till honom och sade: "Cornelius!" Han såg förskräckt på ängeln och frågade: "Vad vill du, herre?" Ängeln svarade: "Dina böner och allmosor har stigit upp till Gud som en påminnelse om dig. Skicka nu några av dina män till Joppe för att hämta en viss Simon som kallas Petrus. Han bor hos en garvare Simon som har sitt hus nere vid havet." När ängeln som talat med honom var borta kallade Cornelius till sig två tjänare och en av sina ordonnanser, en from man. Han berättade alltsammans för dem och sände dem till Joppe.

Nästa dag medan de var på väg och närmade sig staden gick Petrus vid middagstiden upp på taket för att be. Han blev då hungrig och ville ha något att äta. Medan maten gjordes i ordning föll han i hänryckning. Han såg himlen öppen, och det kom ner något som liknade en stor linneduk. Hängande i sina fyra hörn sänktes den ner på jorden, och i den fanns alla markens fyrfotadjur och kräldjur och himlens fåglar. En röst sade till honom: "Petrus, slakta och ät!" Petrus svarade: "Nej, nej, herre! Aldrig har jag ätit något oheligt eller orent." Då hörde han för andra gången en röst: "Vad Gud gjorde till rent skall inte du göra till orent." Detta hände tre gånger, och sedan lyftes duken strax upp till himlen.

MÅNDAG

Medan Petrus grubblade över meningen med den syn han haft kom männen som Cornelius hade skickat. De frågade sig fram till Simons hus och stannade vid porten och ropade och undrade om den Simon som kallades Petrus bodde där. Petrus funderade ännu över synen, då Anden sade till honom: "Här är tre män som söker dig. Gå genast ner, och tveka inte att följa med dem, det är jag som har sänt dem." Petrus gick ner till männen och sade: "Jag är den ni söker. Varför har ni kommit hit?" De svarade: "Cornelius, en officer som är rättskaffens och gudfruktig och har gott namn om sig i hela den judiska befolkningen, har blivit tillsagd av en helig ängel att skicka efter dig och höra vad du har att säga." Då bad han dem stiga in och lät dem bo över där.

TISDAG

Nästa dag gav han sig i väg i sällskap med dem, och några av bröderna i Joppe följde med. Dagen därpå var han framme i Caesarea, där Cornelius väntade på dem tillsammans med sina släktingar och närmaste vänner som han hade bett komma. När Petrus skulle stiga in kom Cornelius emot honom och kastade sig vördnadsfullt för hans fötter. Men Petrus sade åt honom att resa sig: "Stig upp, jag är en människa, jag också." Sedan gick han in under samtal med Cornelius. Där inne fann han många församlade, och han sade till dem: "Som ni vet är det förbjudet för en jude att umgås med någon som tillhör ett annat folk eller att besöka honom. Men mig har Gud visat att man inte skall betrakta någon människa som ohelig eller oren. Därför kom jag utan invändningar när jag blev efterskickad. Och nu undrar jag varför ni har låtit hämta mig." Cornelius svarade: "Just vid den här tiden för tre dagar sedan bad jag eftermiddagsbönen här hemma, när plötsligt en man i skinande vita kläder stod framför mig och sade: 'Cornelius, Gud har hört din bön, och han kommer ihåg dina allmosor. Sänd nu bud till Joppe och be Simon som kallas Petrus att komma hit. Han bor i

garvaren Simons hus nere vid havet.' Jag sände genast bud efter dig, och tack för att du kom. Nu är vi alla samlade här inför Gud för att höra vad Herren har gett dig i uppdrag att säga."

ONSDAG

Då tog Petrus till orda: "Nu förstår jag verkligen att Gud inte gör skillnad på människor utan tar emot var och en som fruktar honom och som gör vad som är rättfärdigt, vilket folk han än tillhör. Detta var ordet som Gud sände till israeliterna med budskapet om fred genom Jesus Kristus – han är allas herre. Ni känner till det som har skett i hela Judeen, med början i Galileen efter det dop som Johannes predikade: hur Jesus från Nasaret blev smord av Gud med helig ande och kraft och hur han vandrade omkring och gjorde gott och botade alla som var i djävulens våld; Gud var med honom. Vi kan vittna om allt han gjorde både på den judeiska landsbygden och i Jerusalem. Honom hängde de upp på en träpåle och dödade. Men Gud uppväckte honom på tredje dagen och lät honom visa sig, inte för hela folket utan för vittnen som Gud i förväg hade utvalt, nämligen för oss som åt och drack med honom efter hans uppståndelse från de döda. Han gav oss uppdraget att förkunna för folket och vittna om att han är den som Gud har bestämt till att döma levande och döda. Om honom vittnar alla profeterna att var och en som tror på honom får syndernas förlåtelse genom hans namn." Medan Petrus ännu talade föll den heliga anden över alla som hörde hans ord. De omvända judar som hade följt med Petrus häpnade över att den heliga andens gåva blev utgjuten också över hedningarna; de hörde hur dessa talade med tungor och prisade Gud. Då frågade Petrus: "Vem kan hindra att de blir döpta med vatten, när de har tagit emot den heliga anden alldeles som vi?" Och han sade till att de skulle döpas i Jesu Kristi namn. Sedan bad de honom stanna några dagar.

TORSDAG

Apostlarna och bröderna i Judeen fick höra att också hedningarna hade tagit emot Guds ord. När Petrus kom upp till Jerusalem ställde de omskurna honom till svars för att han hade besökt oomskurna och ätit med dem. Petrus redogjorde då för allt som hade hänt: "Jag var i Joppe, och medan jag bad föll jag i hänryckning och hade en syn. Det kom ner något som liknade en stor linneduk. Hängande i sina fyra hörn sänktes den från himlen och kom ända ner till mig. Jag såg efter vad det kunde vara, och då fick jag se markens tama och vilda fyrfotadjur och kräldjur och himlens fåglar. Jag hörde också en röst som sade till mig: 'Petrus, slakta och ät!' Men jag svarade: 'Nej, nej, herre. Något oheligt eller orent har aldrig kommit i min mun.' För andra gången talade en röst från himlen: 'Vad Gud gjorde till rent skall inte du göra till orent.'

FREDAG

Detta hände tre gånger, och sedan drogs alltsammans upp till himlen igen. Just då stannade tre män utanför huset där vi var. De hade skickats till mig från Caesarea, och Anden sade åt mig att följa med dem utan att tveka. De sex bröderna här följde också med mig, och vi kom hem till mannen. Han berättade för oss hur han hade sett ängeln stå i hans hus och säga: 'Skicka bud till Joppe efter Simon som kallas Petrus. Han har något att säga som skall rädda dig och alla i ditt hus.' Och när jag då började tala föll den heliga anden över dem alldeles som över oss i den första tiden. Då kom jag ihåg att Herren hade sagt: 'Johannes döpte med vatten, men ni skall döpas med helig ande.' Sedan de kommit till tro på herren Jesus Kristus har Gud alltså gett dem samma gåva som vi fick. Hur skulle då jag kunna hindra Gud?" När

de hörde detta lugnade de sig, och de prisade Gud och sade: "Så har Gud gett också hedningarna möjlighet att omvända sig och få liv."

LÖRDAG

De som hade skingrats under den förföljelse som började med Stefanos nådde ända till Fenikien, Cypern och Antiochia, och de förkunnade ordet endast för judar. Men några av dem var från Cypern och Kyrene, och när de kom till Antiochia predikade de också för icke-judar och lät dem höra budskapet om herren Jesus. Herrens hand var med dem, så att ett stort antal kom till tro och omvände sig till Herren. Ryktet om detta nådde församlingen i Jerusalem, och man skickade Barnabas till Antiochia. När han kom dit och fick se bevisen på Guds nåd blev han glad och manade alla att helhjärtat hålla sig till Herren; han var en god man, fylld av helig ande och tro. Och åtskilliga människor vanns för Herren. Barnabas fortsatte sedan till Tarsos för att söka upp Saul, och när han hade funnit honom tog han honom med sig till Antiochia. Där kom de sedan att vara tillsammans i församlingen ett helt år och kunde undervisa en avsevärd mängd. Och det var i Antiochia som lärjungarna för första gången fick heta kristna.

Vid denna tid kom några profeter från Jerusalem till Antiochia. En av dem, som hette Agabos, lät genom Andens ingivelse förstå att en svår hungersnöd skulle komma över hela världen – den inträffade också under kejsar Claudius. Då beslöt lärjungarna att man skulle sända understöd till bröderna i Judeen, var och en efter sina tillgångar. De gjorde så och skickade Barnabas och Saul att överlämna gåvorna till de äldste.

Tänk efter:

- Vad är viktigast för att förbli en levande kyrka?
- Inför Gud är vi alla lika, han tar emot var och en som tror på honom och älskar alla människor. Tänker du också så om människor?
- I församlingen finns det ibland tendenser att dela oss i grupperingar. Vad kan du göra för att motverka att det sker?
- Hur kan du förhålla dig till den mångfald som finns bland oss utan att skapa gränser som stänger människor ute?
- Brukar du försöka lyssna på vad Gud vill säga till andra genom dig?

